

РЕШЕНИЕ

№ 4221

гр. Пловдив, 14.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, XI ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на пети декември през две хиляди двадесет и втора
година в следния състав:

Председател: Таня Асп. Георгиева Точевска

при участието на секретаря Златка Ем. Димитрова
като разгледа докладваното от Таня Асп. Георгиева Точевска Гражданско
дело № 20225330111794 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Предявени са обективно съединени иски с правна квалификация чл. 422, вр. с чл. 415
ГПК, вр. с чл. 232, ал. 3 от КТ.

Ищецът „Айгер Инженеринг“ ООД, ЕИК: 115187998, със седалище и адрес на
управление: гр. Пловдив, ул. „Васил Левски“ № 246, представлявано от управителя Д. Я. Я., със
съдебен адрес: гр. *****, ул. „*****“ № ***, ет. *** офис ***, чрез пълномощника
си адв. М. С. П. е предявил срещу ответника Л. Й. К., с ЕГН: *****, от гр. *****, бул.
„*****“ № ****, ет. ***, ап. *** установителен иск с правно основание чл. 422, вр. чл. 415
ГПК, и чл. 232, ал. 3 от КТ за признаване за установено, че ответникът дължи на ищеца сумата от
3 000 лева (три хиляди лева) - главница, представляваща обезщетение на основание чл. 232, ал. 3
от Кодекса на труда, дължимо поради неизпълнение задължението на ответника по договор за
обучение да завърши обучението и да работи при работодателя в срока от три години след
завършване на обучението, ведно със законната лихва върху главницата от датата на подаване на
заявлението – *****, до окончателното плащане, за заплащане на която сума е издадена
Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК № ***** г., издадена по
частно гр. дело № ***** г. на ****, ***** гр. с-в.

Ищецът твърди, че между страните е съществувало трудово правоотношение,
възникнало въз основа на тр. договор от *****г. В договора се е съдържала уговорка по чл.
230, ал. 1 от КТ, по силата на която ищецът се задължил да завърши платено от работодателя
обучение за професията машинен монтьор код, специалност машини и съоръжения за химическата

и хранително-вкусовата промишленост, по силата на която уговорка ответникът се е задължил да се обучи за съответната професия, като задължението на работодателя е било да плати обучението и да осигури на работника работа съобразно придобитата професия. Срокът, за който се е задължил да работи ответника при ищеца след завършване на обучението, е бил три години. ТПО било прекратено, считано от *****г. по инициатива на работника, което довело до незавършване на обучението по неуважителни причини. Било уговорено обезщетение по чл. 232, ал. 3 за незавършване на обучението, респ. неполагане на труд при работодателя съответния период след завършването му в размер на 3000 лева. Твърди се ответникът както да не е завършил обучението, така и да не е полагал труд при работодателя никакъв период след завършването му, по причини у работника, които били неуважителни, поради което били настъпили предпоставките за заплащане на обучението. Сумата следвало да бъде платена при прекр. на ТПО на ***** г., но не била заплатена.

Тъй като ответникът не заплатил доброволно тази сума, ищецът подал заявление по чл. 410 от ГПК за заплащането ѝ, било образувано ч. гр. дело № ***** г. на ****, **** гр. с-в, като със Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК № ***** г., издадена по частно гр. дело № ***** г. на ****, *****ти гр. с-в било разпоредено длъжникът за заплати на заявителя търсената сума, законна лихва и разноски. В дадения едномесечен срок длъжникът възразил срещу заповедта, като на заявителя било указано да предяви иск за установяване на вземането си в едномесечен срок. Междувременно длъжникът не изпълнил задължението си.

С оглед на дотук изложеното се моли да бъде постановено решение, с което установителният иск да се уважи, като на заявителя-ищец се присъдят и разноските в исковото и заповедното производство.

Препис от исковата молба е редовно връчен на ответника редовно на постоянния му адрес, като от същия писмен отговор в срок не е постъпил. Ответникът е бил редовно призован на същия адрес, книгата са му редовно връчени чрез пълнолетно лице от адреса – баща му, на *****г.. В изпратеното до същия съобщение изрично е вписано, че при неподаване в срок на писмен отговор и неявяване на представител в съдебно заседание, без да е направено изрично искане делото да се гледа в негово отсъствие насрещната страна може да поиска постановяване на неприсъствено решение или прекратяване на делото, както и присъждане на разноските. Последиците на чл. 238 и сл. от ГПК са били редовно разяснени на страните и с определението за насрочване на делото, препис от което е редовно връчен на ответника.

В първото съдебно заседание по делото, проведено на ***** г., на което е даден ход на делото, и за което ответникът е бил редовно призован, същият не се е явил, не е изпратен представител на същото, като няма направено искане делото да се гледа в негово отсъствие. Още в исковата си молба ищецът е поискал изрично чрез пълномощника си на основание чл. 238, ал. 1 от ГПК да бъде постановено неприсъствено решение в случай, че ответникът не се яви в първото по делото заседание и не е подал отговор в срок.

Съдът намира, че в настоящия случай всички предпоставки за постановяване на неприсъствено решение срещу ответника са налице. Ответникът не е депозирал писмен отговор на исковата молба в срока по чл. 131, ал. 1 от ГПК, не изпраща представител в първото по делото заседание и не е направил искане делото да се разглежда в негово отсъствие. Искането на ищеца за постановяване на неприсъствено решение е своевременно направено, като от представените с

исквата молба писмени доказателства, допълнително представените в първото с.з. по делото документи и от документите по приложеното ч. гр. дело № ***** г. по описа на ***, ***** гр. с-в може да се направи изводът, че искът е вероятно основателен.

Ето защо настоящият съдебен състав счита, че са налице предпоставките, визирани в разпоредбата на чл. 239, ал. 1 от ГПК за постановяване на неприсъствено решение, поради което и на основание чл. 239, ал. 1 и 2 от ГПК следва да се постанови такова решение, с което предявените искове да се уважат изцяло, като се признае за установено, че ответникът дължи на ищеца сумите, за заплащане на които е издадена заповедта.

По разноските, с оглед изхода на спора, същите се следват на ищеца.

Касателно направените в заповедното производство разноски, същите са били присъдени със заповедта в претендираните размери – 60 лева (шестдесет лева) - държавна такса и 300 лева (триста лева) – адвокатско възнаграждение. Съгл. ТР № 4/2013г. на ОСГТК на ВКС исковото производство е продължение на заповедното и съдът, който разглежда иска, предявен по реда на чл. 422, респ. чл. 415, ал. 1 ГПК, следва да се произнесе за дължимостта на разноските, направени и в заповедното производство, като съобразно изхода на спора разпреди отговорността за разноските както в исковото, така и в заповедното производство. Същите следва да се присъдят на ищеца изцяло, тъй като ответникът е станал повод за завеждане на делото.

С оглед изхода на спора основателно е и искането на ищеца за осъждане на ответника да му заплати деловодните разноски в настоящото производство, които възлизат на сумата от 60 лева (шестдесет лева) - довнесена държавна такса, както и 600 лева (шестстотин лева) - адвокатско възнаграждение, платено изцяло по банков път.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО в отношенията между „Айгер Инженеринг“ ООД, ЕИК: 115187998, представлявано от управителя Д. Я. Я., със седалище и адрес на управление: гр. Пловдив, ул. „Васил Левски“ № 246, със съдебен адрес: гр. *****, ул. „*****“ № ***, ет. ***, офис ****, чрез пълномощника си адв. М. С. П. и Л. Й. К., с ЕГН: *****, от гр. *****, бул. „*****“ № ****, ет. ***, ап. ****, че Л. Й. К., с ЕГН: *****, дължи на „Айгер Инженеринг“ ООД, ЕИК: 115187998 следните суми: сумата от **3 000 лева** (три хиляди лева) - главница, представляваща обезщетение на основание чл. 232, ал. 3 от Кодекса на труда, дължимо поради неизпълнение задължението на ответника по договор за обучение да завърши обучението и да работи при работодателя в срока от три години след завършване на обучението, **ведно със законната лихва** върху главницата от датата на подаване на заявлението – *****г., до окончателното плащане, за заплащане на която сума е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК № ***** г., постановена по частно гр. дело № ***** г. на ***, ***** гр. с-в.

ОСЪЖДА Л. Й. К., с ЕГН: *****, от гр. *****, бул. „*****“ № ****, ет. ***, ап. *** да заплати на „Айгер Инженеринг“ ООД, ЕИК: 115187998, със седалище и адрес на управление: гр. Пловдив, ул. „Васил Левски“ № 246, представлявано от управителя Д. Я. Я., със съдебен адрес: гр. *****, ул. „*****“ № ****, ет. **** офис ****, чрез пълномощника си адв. М. С. П. следните суми: сумата от **60 лева** (шестдесет лева) - държавна такса в заповедното

производство, **300 лева** (триста лева) – адвокатско възнаграждение в заповедното производство, **60 лева** (шестдесет лева) - довнесена държавна такса в исковото производство и **600 лева** (шестстотин лева) - адвокатско възнаграждение в исковото производство.

Решението е постановено по реда на чл. 238 и 239 от ГПК и не подлежи на обжалване.

Ответникът разполага със защита срещу решението по реда на чл. 240 от ГПК.

Заверен препис от решението, ведно с частно гр. дело № ***** г. по описа на *****,
***** гр. с-в да се изпрати на *****, ***** гр. състав.

Препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____/п/_____